

Hétköznapi történet

PRÓZA - LXII. évfolyam, 5. szám, 2018. február 2.

G.-né bement a kocsmába, hé, emberek, ki akar pénzt keresni egy kis munkával. Négyen-ötven darvadoztak a pocsétás asztaloknál, nem mutatkozott valami nagy érdeklődés. Egy szekér fát kéne felaprítani téli tüzelőnek, rikácsolta a szikár fiatalasszony. A társaság erre a mondatra sem élénkült fel.

Végül, hosszas unszolás után Bandi mutatott hajlandóságot a munkára, a csemetekertben dolgozott, ahol nem volt kötött munkaidő, ha ment, az erdész beírta kockás füzetébe a nevét, arra a napra megkapta a járandóságát a hónap végén, ha tévedett, lehetett reklamálni, ha jogos volt a reklamálás, megkapta a hiányzó pénzt, ha nem, akkor nem. A csemetekertben jobbra lányok dolgoztak, gyűjtötték a pénzt a stafírungra, Bandi bányásznak készült, de életkora miatt oda még nem mehetett. A csemeték és a nők között jól érezte magát, élvezte visítózásukat, amikor a szoknyájuk alá nyúlt.